

Bemærkninger til foranstående forslag

Efter indbydelse fra De forenede Staters regering blev der i dagene fra 20. november til 2. december 1946 afholdt en international hvalfangstkonference i Washington mellem delegerede fra Danmark, Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Chile, Frankrig, Holland, New Zealand, Norge, Peru, Unionen af sovjet-socialistiske Republikker, Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland og Amerikas forenede Stater. Regeringerne i Island, Irland, Portugal, Sverige og den sydafrikanske union var på konferencen repræsenteret ved observatører.

Som resultat af denne konference blev der den 2. december 1946 af de delegerede fra Danmark, Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Chile, Frankrig, Holland, New Zealand, Norge, Peru, Unionen af sovjet-socialistiske Republikker, Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, Amerikas forenede Stater og den sydafrikanske union undertegnet en konvention med tilhørende slutprotokol.

Konventionen omfatter tillige et til denne knyttet tillæg, der indeholder de nærmere regler med hensyn til fredningstider, fredede arter, mindstemål, fangstmetoder, maksimalfangst i de enkelte sæsoner og lignende mere specielle bestemmelser, som forudses ændret fra tid til anden, efterhånden som forholdene måtte nødvendiggøre det, medens selve konventionens bestemmelser er af mere principiel og vedvarende karakter.

Af selve konventionens bestemmelser, der især hviler på principperne i den af Danmark ratificerede internationale overenskomst til regulering af hvalfangst af 8. juni 1937 med tilhørende protokoller af 24. juni 1938 og af 26. november 1945, og som har til formål at sikre hvalbestandens bevarelse og dermed hvalfangstens opretholdelse og rentabilitet, skal navnlig fremhæves bestemmelsen i art. III om nedsættelse af en international hvalfangstkommission, der skal sammensættes af eet med-

lem fra hver af de kontraherende regeringer.

Kommissionen har, foruden at indsamle og udbrede oplysninger angående hvaler og hvalfangst samt angående metoder til at bevare og forøge hvalbestanden, til opgave, i det omfang det findes nødvendigt for at nå frem til det ved konventionen tilsigtede mål, på grundlag af videnskabelige oplysninger ved ændring af de i tillægget fastsatte bestemmelser om fredningstider, mindstemål m. v. at sørge for bevarelse og fuld udnyttelse af hvalbestanden. Kommissionen skal ved fastsættelsen af sådanne bestemmelser tage hensyn til interesserne hos såvel forbrugere af hvalprodukter som hos personer eller selskaber, der driver hvalfangst, og må ikke herved fastsætte begrænsninger i de enkelte landes adgang til at deltage i hvalfangsten eller tildele særlige kvota til noget flydende hvalkøgeri eller nogen landstation.

Enhver sådan ændring af tillæggets bestemmelser, der skal vedtages med $\frac{3}{4}$'s majoritet blandt kommissionens stemmeberettigede medlemmer, skal i forhold til de kontraherende regeringer træde i kraft 90 dage efter kommissionens anmeldelse af ændringen, med mindre en af de kontraherende regeringer inden udløbet af denne 90 dages periode overfor kommissionen rejser indsigelse mod ændringen, idet ændringen i så fald ikke skal træde i kraft i forhold til nogen af regeringerne inden udløbet af en periode på yderligere 90 dage. Efter udløbet af denne sidste 90 dages periode skal ændringen træde i kraft i forhold til de af de kontraherende regeringer, der ikke har rejst indsigelse, medens den ikke skal træde i kraft i forhold til de regeringer, der har rejst sådan indsigelse.

Konventionen skal, så snart mindst 6 af signatarmagterne, herunder regeringerne i Holland, Norge, Unionen af sovjet-socialistiske Republikker, Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland og Amerikas forenede Stater, har deponeret deres ratifikationsdokumenter,